

със 736 лева. За последния отрасъл и двете нетни влияния са отрицателни числа, но докато по-слабото намаление на продукцията е повлияло върху намалението на производителността само с 400 лв., по-силното увеличение на заетите е повлияло с 1050 лева. Прави впечатление, че тук съвместният ефект е положително число, което налага неговото задължително отчитане в предлагания анализ. Без този ефект крайните резултати за четвъртия отрасъл, който се отличава с най-големия спад на производителността, са намаление с 359 лв. само от намалението на продукцията и намаление с 941 лв. само от по-силното увеличение на заетите. В последните колони на табл. 4 е поместен компонентният анализ, чиито крайни резултати трябва да съвпадат със съответните в табл. 2. Обобщените резултати за всички отрасли в табл. 4 показват, че увеличението на средната производителност на труда от промените на отрасловите производителности с $\Delta V_v = 1394$ лв. се подразделя на увеличение с 487 лв. само от промените на обемите на продукцията и увеличение с 907 лв. само от промените в броя на заетите. Или, отрасловите промени на заетите в разглеждания пример са повлияли приблизително два пъти по-силно за увеличението на средната производителност на труда в сравнение с влиянието на промените на продукцията.

В заключение най-общият извод, който може да се направи от продължението на факторния анализ, както и от неговото цялостно изложение, е необходимостта от провеждане на икономически, а не само на формален анализ. Както факторният анализ на абсолютните величини, така и анализът на средните претеглени равнища се обосновава логически и статистически с достатъчното условие за измерване на реалните ефекти от промените на факторните показатели. Само при това условие се получава еднозначно и точно решение. Със същото условие може да се реши еднозначно и факторният анализ на синтетичните множествени индекси чрез съответни аналитични индекси за средните относителни изменения на два и повече фактора.

Приета за печат на 28.04.2009 г.